

Dícsérd Istent, keresztyénség

Herman Miklós, 1480–1561

Herman M., Lipcse, 1554

D G D D⁷ G A

1. Dícsérd Istent, ke-resztyénség, Ő dicső-sé-gé-ben,

D H⁷/dis Em A D A⁷ Hm

Ki - től á-rad rád id - vesség, Fi - a ér-de-mé - ben,

G A⁷ D

Fi - a ér - de - mé - ben.

2. Leszállván Atyja kebléből Kicsiny gyermek korban,
Szegénységben, ruha nélkül Fekszik a jászolban, Fekszik a
jászolban.

3. Letette minden hatalmát, Erőtelen vala, Felvette szolgáló formáját,
Mindeneknek Ura, Mindeneknek Ura.

4. Anyjának ölében nyugszik, Tejével táplálja; Az angyalok ezt
örvendik, Mert Dávidnak fia, Mert Dávidnak fia.

5. Ki az utolsó időben Eljövendő vala, Hogy építtessék hívekben Az
Isten országa, Az Isten országa.

6. Csuda változással testet Ő magára felvón, Adván nekünk
idvességet, Menyben részessé tón, Menyben részessé tón.

7. Én úr, ő pedig lett szolgáló, Ó, csuda változás! Jobbat Jézus mit
adhatna: Nekünk boldogulást, Nekünk boldogulást.

8. Ma Paradicsom kapuját Ismét megnyitotta, Kérub nem állja
ajtáját, Ezért minden áldja, Ezért minden áldja.